

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás	
Szerző: _____				Tárgy	92
Cím: <i>Akivel Krudý Gyula utoljára beszélt</i>				Hely	<i>Krhly Gyula</i>
Forrás: <i>Flavai Tivl</i>				Idő	<i>"1968"</i>
(Hely)	1968. 9. m.	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Személy	
				Helyszám	

AKIVEL KRUDY GYULA UTOLJÁRA BESZÉLT...

Az idei szép tavaszon az óbudai temetőben csendben, nagy részvétellel temették el a hatvan éves korában váratlanul elhunyt Schuller Józsefet, aki nemcsak arról volt nevezetes, hogy mestere volt a jó izeknek, hanem arról is, hogy ő beszélt utoljára Krudy Gyulával.

Krudy akkor az óbudai Templom utca 15-ös számú földszintes házban lakott, s ennek szomszédságában, egy ugrásnyira volt a Mókus utcában a Kéhli vendéglő, Krudy kedvelt kis kocsmája. Sok estét töltött itt barátaival meghitt beszélgetésben, amint ezt ma márványtábla hirdeti az étteremmé átalakított egykori Kéhliben. A vendéglőnek, amelyet a pompás főztű Kéhli mama és fia, Kéhli Feri vezetett, volt a főpincére Schuller Józsi, s így szinte mindennap találkozott Krudyval.

1933 május 11-én este nem gyűlt össze a zöldrefestett asztal körül a szokott társaság, záróra táján viszont megjelent Krudy Gyula szálás alakja. Valahonnan a városból jött, de hazafelé mentében még benézett egy fröccsre. Galambszürke felöltő volt rajta, leült szokott asztalához és csendesesen kortyolgatta a fröccsöt. Aztán magához intette a kerekkepű, köpcös főpincért:

- Józsikám-szivecském - fordult hozzá szokott kedvességével - tölts meg egy paradís üveget szilvánival...

Megtörtént a művelet, Krudy zsebébe sülyesztette a félliteres, fehér üveget, fizetett, majd bucsuzott, s hazaindult. Hatalmas alakját elnyelte a sötét kapualj.

Odahaza még dolgozott keveset, - rossz volt a világítás, mert a számlatartozás miatt kikapcsolt villanyáram helyett csak gyertyafény lobogott. Olvasott is, amíg a gyertya csonkig égett, s közben a paradís üveg kiürült. Aztán elszenderedett és reggel az ágyában holtan találták...

Schuller József harmincöt évig hűségesen ápolta a nagy író emlékét. Sokszor elmesélte, még magnóba is mondta az utolsó találkozást, az utolsó szavakat. Harmincöt év múlva aztán követte híres vendégét legkedvesebb pincére, - "Józsikám-szivecském"...

92
 Flavaí Tivl "1968" 9. m.